

Phẩm 7: BỐN ĐIỀU KHÔNG SỢ

Bảo Nữ bạch Phật:

–Gọi là Như Lai Chí Tôn với bốn Vô sở úy và mười tám pháp Phật bất cộng, Bồ-tát ấy tu hành hạnh gì để đạt bốn điều không sợ và mười tám pháp Phật bất cộng của chư Phật?

Thế Tôn bảo Bảo Nữ:

–Hành đạo Bồ-tát đối với pháp chưa từng trái mắt giáo lệnh của thầy. Hiểu biết việc đó, thường đem tâm bình đẳng thương xót chúng sinh, đem tất cả mọi thứ sở hữu bố thí mà không hối tiếc. Bình đẳng phụng hành pháp, quán sát chỗ quay về, không dấy tưởng loạn động, vì xa lìa các nẻo chấp trước. Vừa thành Phật đạo liền gầm tiếng gầm của sư tử: “Ta đã thành tựu sự giác ngộ bình đẳng. Các người nên biết, ta đã thấu rõ pháp này, không gì là không thông đạt”. Giả sử có hàng Sa-môn, Phạm chí, Trời, Rồng, Quỷ thần, Ma vương, Phạm thiên và người đời đều không thể nhìn thấy điềm lành ứng hiện và oai quang vi diệu rộng lớn của Như Lai. Đã không thể thấy công đức ứng hiện, rồi muốn tìm khuyết điểm của Phật, hoàn toàn không thấy mà dám khởi ý tự nghĩ: “Phật chẳng chứng đắc Chánh giác bình đẳng”. Nếu có nói vậy, Phật cũng không sợ hãi mà hành vô sở úy, một mình bước vào đại chúng, gầm tiếng gầm của sư tử, chuyển pháp luân thanh tịnh, trí không trước vào đâu. Đức sáng của các Sa-môn, Phạm chí, Trời, Rồng, Quỷ thần, Ma vương, Phạm thiên người đời không thể sánh kịp. Đó là điều không sợ thứ nhất của Như Lai.

Lại nữa, Bảo Nữ! Hành đạo Bồ-tát, biết hành riêng pháp nội và pháp ngoại, lại hiểu rõ pháp chướng ngại, cũng không hành theo pháp thoái chuyển, cũng không thuận theo, cũng không tự hành, không dùng để dạy người, cũng không nêu bày. Thấy các chướng ngại đều trừ bỏ, thành tựu Phật đạo, gầm lên tiếng gầm của sư tử, vĩnh viễn không nhìn thấy hàng Sa-môn, Phạm chí, Trời, Rồng, Quỷ thần, Ma vương, Phạm thiên và thế nhân mà tranh cãi. Cho Như Lai giảng nói pháp chướng ngại, khiến người thực hành, tuy có lời nói ấy nhưng không vì thế mà sợ hãi, thực hành điều không sợ, chuyển pháp luân rộng lớn, ở trong đại chúng gầm tiếng gầm của sư tử, đó là điều không sợ thứ hai của Như Lai.

Lại nữa, Bảo Nữ! Hành đạo Bồ-tát, thường làm theo pháp thanh tịnh, không tranh cãi về sự giảng thuyết kinh điển, làm trong sạch tất cả

loài chúng sinh, hiện tại hưởng về công đức siêu vượt khác thường, vô số gánh nặng nơi đạo vô vi đều được vào khắp, trừ sạch kết hận và tự tích lũy hạnh nghiệp vô vi. Phật khuyến hóa tất cả chúng sinh thành tựu Phật đạo, gầm tiếng gầm của sư tử: Ta vì trừ sạch các thứ kiết hận mà giảng thuyết giáo pháp. Tu theo hạnh này đều được nghiêm tịnh, vĩnh viễn không nhìn thấy hàng Sa-môn, Phạm chí, Trời, Rồng, Quỷ thần, Ma vương, Phạm thiên và thế nhân để tranh cãi lý lẽ. Cho Như Lai giảng thuyết pháp kết hận, tuy có nói như thế nhưng không vì vậy, mà sợ hãi, luôn hành điều không sợ, chuyển pháp luân lớn, ở trong đại chúng, gầm tiếng gầm của sư tử. Đó là điều không sợ thứ ba của Như Lai.

Lại nữa, Bảo Nữ! Hành đạo Bồ-tát chưa từng bị lún sâu vào sự kiêu mạn là: “Ta có chỗ hiểu biết, ta có kiến giải mà người khác không biết, không thấy”. Chí phải thường khiêm tốn, không tự đại, biết rõ các việc, không vướng nơi hạnh ác, theo pháp này đầy đủ, thành tựu Phật đạo, gầm tiếng gầm của sư tử, nên biết ta do hết các lậu nên đã dứt trừ mọi nỗi lo sợ về sinh tử, lại vì chúng sinh, rộng nói kinh điển, diệt trừ phiền não, vĩnh viễn không nhìn thấy hàng Sa-môn, Phạm chí, Trời, Rồng, Quỷ thần, Ma vương, Phạm thiên và thế nhân tranh cãi lý lẽ. Cho Như Lai giảng thuyết là chưa dứt trừ các lậu nên các lậu chưa hết; tuy có nói vậy, nhưng không vì đó mà sợ hãi, luôn hành vô sở úy, chuyển pháp luân lớn, ở trong đại chúng gầm tiếng gầm của sư tử. Đó là điều không sợ thứ tư của Như Lai.

